

۲۲۲۵

۹۵۴
ج ۵۴۶ ن

کتابخانه آستان قدس
شماره ۶۱

فارسی

اسم کتاب جنگنامه
نصف
نعت خان

خطی
نگه نستعلیق
چاپی

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
پایانی شد

سال چاپ یا تحریر ۱۹۴۵ م
عدد اوراق

جزء کتب تاریخ

شماره عمومی ۸۶۴۴ شماره قبض

واقف خدیو ایرانشاهی
تاریخ وقف خرداد ۱۳۲۳

طول ۱۸ عرض ۱۲ گنجی

اسناد نظامی شد
۹۹۹۱

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
شماره اموالی ۸۶۴۶

در مطبع میخانه کتب و نسخه های کتب مطبوعه در شهر تهران

21975

با اتمام کیسری داس سید محمد شیرعلی خان

اطلاع

اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار فروخت کے لئے موجود ہے اور فہرست مطول اس کی ہر ایک شائق کو چھاپے خانے سے مل سکتی ہے جس کے معائنہ و ملاحظہ سے اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہیں قیمت بھی زبان ہے اس کتاب کے ٹیبل پریس کے تین صفر سادہ میں کتب منشآت و منتخبات درسی بتدریان اردو و کتب منشآت فارسی و کتب قواعد فارسی و چند کتب درسی بتدریان درج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہے اس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے دور وطن کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو

اردو ہے از مرزا حبیب علی بیگ صاحب
فوائد عجائب مرتبہ سید میر احمد علی
رقعات اردو۔ ہر قسم کے مراتب کے
رقعے مولفہ منشی عطا علی خاں۔
حلوائے بے دو۔ دستور العمل نمک
چلنی کے مع حکایات از حکیم محمد حسین۔
انشائے اسرار و فراموشی۔ اس کے
مطالب اس کے نام سے ظاہر ہیں۔
منیر الانشا جدید۔

کتب منشآت و منتخبات درسی

نامے خرد و افروز۔ رقعات و عرفان
پروانہ نویسی غیرہ کا طریق آموز مصنفہ منشی
قمر الدین۔
انشائے ما و هو ام۔ اردو کا پورا ترجمہ
انشائے لربا مصنفہ منشی ریوتی پشاور۔
انشائے سرور۔ بہت عمدہ انشا ہے
جس کی بول چال کا لطف موافق مجاور

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲

بگویند که و مکار فضل خلافت زو زما
 ن یحییٰ بن نون و یحییٰ بن نون

درین مکتب می نویسد که در این مکتب
 درین مکتب می نویسد که در این مکتب

یکی را زیب اکلیل^{۱۱} تا جداری نماید + و دیگر برادر زیر سماق قنار سایده
 و و شمع از یک نور منور کند یکی را فروغ بخش شبستان اقبال فرماید +
 و دیگر را بصر صرستی خاموش نماید + اگر رقم اقبال است نگاشته
 کلک صنع اوست + و اگر خط ادهارست رقمزده قلم حکم او + آب مرش^{۱۲}
 از یک چشمه سر بر کشیده + جانی بصورت انهار به نهال افسردگان نصارت^{۱۳}
 بخشیده + و طر فی بصفت^{۱۴} میل بر آسمان^{۱۵} جمیع گردیده + شعله
 حکمش از یک کانون سر بر زده + یکی را بنور عنایت شمع دولت افزوست +
 و دیگر بر انبار غضب خرم^{۱۶} سستی سوخته + آنرا که منشور نخت^{۱۷} بجای تمام افزایش
 مختوم است تا نید آسمانی همه حال کافل آ^{۱۸} مال اوست و آنرا که زانچ طالع^{۱۹} بخونابه
 غضبش نوشته^{۲۰} حادث فلکی بر هم زن^{۲۱} احوال و + شمع منیر^{۲۲} بخمر آریان
 اقبال از تند باد مکاره در بر و ج^{۲۳} فانوس^{۲۴} حر است^{۲۵} مش^{۲۶} مصون^{۲۷} و مستور^{۲۸}
 و سراج احوال منرو بیان زاویه^{۲۹} اوبار ادم^{۳۰} قمرش^{۳۱} بصر صرلیات آسمانی^{۳۲}

۱۱ بالکسرتاج ۱۲ بهار جم ۱۳ حرم سراے بادشاهان و خلوتخانه و خواب گاه ملوک ۱۴
 ۱۵ بالفق تازه ر و تازه آبدار شدن ۱۶ آب بسیار که روان باشد ۱۷ م
 ۱۸ بالکسر و الفهم بنا کرده شد ۱۹ م ۲۰ ای چنانچه دولت یکی در سبب فلاح و اقتدار دیگر
 باعث تحریب و اوبار میگردد ۲۱ م ۲۲ خاتم بفتح و کسرتا انگشتی و جز آن که بدان مهر کنند ۲۳ م ۲۴
 ۲۵ م ۲۶ م ۲۷ م ۲۸ م ۲۹ م ۳۰ م ۳۱ م ۳۲ م

بی نور + انسان ضعیف البیان را وریش ریا^{۵۲} عواصف جبار^{۵۳} ریش که
 سنگین پای کوه مزاجان را از جامی رباید چه مجال قامت^{۵۴} + وسبزه وجود
 شت خاک ضعیفی را در تاب آفتاب شبتش که نهال عالمی بیکدم
 پژمرده می نماید چه میرو^{۵۵} استقامت^{۵۶} + ارباب خرد غیر از آن که تماشائی
 کارنامه قدرتش باشند + دیگر چه میتوانست گفت عواصان بکار عقل
 جز آن که در بحر تجر غوطه زده لولوی تسلیم در خدا بدست آرند + دیگر چه
 میتوانست سفت + از اینجا که در تحویل لوامع کا^{۵۷} لاش زبان جبرست از
 زبان قلم می خیزد + دیگر بیان مسوده می آویزد + لند آب سکوت^{۵۸}
 بر ناله این گفتگو رختن باعث آبرو^{۵۹} سخن دشته سمنه قلم را در فضای
 اظهار احوال آن دو تیر سپهر سلطنت که یکی به نیروی توفیقات^{۶۰} بلند
 فروغ بخش ایوان شهر یاری گردیده + و دیگری را بهمدی طالع رشته^{۶۱}
 حیات بریده به برج خاکی آرمیده دست قدرتی^{۶۲} علم سلطنت برافزشته دید قضا و گیر آوا^{۶۳}
 لے قالی جا ۱۲۵

۵۱ بالکسر جمع ریج بمعنی باد ۱۲ جمع عصف بالفتح بمعنی سخت وزین باد ۲۲ م ۵۳ جبار بفتح و تشدید
 با کسر کشته و در سیم است از اسماء خدا تعالی و شکسته کا ۲۲ م ۵۴ اقامت استادن و بر پا کردن ۱۲ م ۵۵
 نیرو بر وزن نیگو بمعنی زور و قوت ۲۲ م ۵۶ رخت شدن راست استادن ۲۲ م ۵۷ ای چون و چرا نمی توانست کرد
 ۵۸ بالفتح و تشدید و او بدریا فروشونده برای طلب مروارید ۲۲ م ۵۹ ای جز آنکه به رضای او فردا آرند و دیگر
 از ایشان چه میخیزد ۱۲ م ۶۰ سکوت بالضم خاموش شدن ۱۲ م ۶۱ بالفتح قراح تر بودن مکان ۱۲ م ۶۲
 توفیق دست دادن و مدد کردن کسی را بکاری ۱۲ م ۶۳ لولای بالکسر علم الوینه جمع الویات جمع ۱۲ م

حیات سزگون ساخته + یکی را کوب مقصود بمساعد اعتلا طمع کرده -
 و دیگری را خورشید امل رو به زوال آورده + یکی را خیل چشم در حفظ
 و حراست ایزدی محروس + و دیگری را بقتل ^{۱۱}عوان و انصار از فتح و ظفر
 مایوس یکی را اولاد کرام بسایه عنایت صمدی در امان و دیگری برادر و قره العین
 بچشم زخم ^{۱۲}فلک در زیان + یکی را کوس فتح و نصرت در چار سوے عالم
 بلند آوازه و دیگری را فوج سوگواری در شبستان و بدم تازه + یکی را
 صبح امید از مطلع افصال و میده و دیگری را روز مراد بشام هلاک رسیده +
 یکی را همای سعادت بر فوج اقبال سایه گستر فیض گردیده + و دیگری را
 طائر روح به صفیر اجل بر اوج فنا پریده + یکی را شوت مقاصد دارین بجام
 و دیگری را هلاهل حرمان بیکام + یکی بر تخت خلافت عظمی نشسته و دیگری
 بر تخته تابوت رخت هستی بر بسته + یکی را افسر شهر یاری تبارک نیل افزا +
 و دیگری را زخم سنان جان گزایکی را از سهام حوادث سپر صیانت و در پیش +
 و دیگری را زخم سنان ^{۱۳}سینه و جگر ریش یکی را جوشن اقبال در بر +

۱۱ اعتلا بلند شدن و بزرگوار شدن و غالب شدن ۱۲ ۱۳ بالفهم کریم و بالکسر جمع کریم ۱۴ بختیال لغات
 ۱۵ سوگواری بر وزن گوشوار مصیبت زده و صاحب ماتم را گویند ۱۶ ۱۷ بانگ مرغ و بانگ کردن
 مرغ دانند آن ۱۸ ۱۹ سم بالفتح تیر سهام بالکسر جمع ۲۰ صیانت بالکسر نگا به اشتن ۲۱ ام

و دیگری را تیغ آبدار بر سر یکی را در عین تردد و نگرانی فتح سما و سه
 دست داده + و دیگری را سنگ پاس بر شیشه جیست افتاده + یکی را
 نسیم فتح بر سر چم دولت و زبده و دیگری را صحرانگست ^{مسیح} غنا غم گردیده
 یکی را بسان خضر زلال دولت ارزانی و دیگری را اسکندر و اسکندر گردان
 خلعت آباد و حیرانی + یکی را بر اوج جاه و غنا ممکن و دیگری را در جاه و نکبت
 و غنا ممکن + یکی را با در پیش زخم پانصد و یک و دیگری را سپید آسا
 بر آتش حسرت و زشتی را ابواب نصرت ^{انظار} بهر حال مفتوح + و دیگری را
 جگر به خنجر دلد و زخمی بر سر ^{ال} الیاتیات بارانی صیانت
 بر دوش رسیده + یکی را بر سر ^{ال} الیاتیات بارانی صیانت
 یکی را تیرند بر موافق ^{ال} الیاتیات بارانی صیانت
 ناکامی صد و ندانه + یکی را عل بند فنا چون عل زیبا فزائے گلشن
 هندوستان ساخت + و دیگری را مانند سبز و خشک ز بوستان حیات

۱۰ یعنی بهادر شاه را که بعد از فتح دست داده ۱۲ ^{۱۰} ^{۱۲} ^{۱۴} ^{۱۶} ^{۱۸} ^{۲۰} ^{۲۲} ^{۲۴} ^{۲۶} ^{۲۸} ^{۳۰} ^{۳۲} ^{۳۴} ^{۳۶} ^{۳۸} ^{۴۰} ^{۴۲} ^{۴۴} ^{۴۶} ^{۴۸} ^{۵۰} ^{۵۲} ^{۵۴} ^{۵۶} ^{۵۸} ^{۶۰} ^{۶۲} ^{۶۴} ^{۶۶} ^{۶۸} ^{۷۰} ^{۷۲} ^{۷۴} ^{۷۶} ^{۷۸} ^{۸۰} ^{۸۲} ^{۸۴} ^{۸۶} ^{۸۸} ^{۹۰} ^{۹۲} ^{۹۴} ^{۹۶} ^{۹۸} ^{۱۰۰} ^{۱۰۲} ^{۱۰۴} ^{۱۰۶} ^{۱۰۸} ^{۱۱۰} ^{۱۱۲} ^{۱۱۴} ^{۱۱۶} ^{۱۱۸} ^{۱۲۰} ^{۱۲۲} ^{۱۲۴} ^{۱۲۶} ^{۱۲۸} ^{۱۳۰} ^{۱۳۲} ^{۱۳۴} ^{۱۳۶} ^{۱۳۸} ^{۱۴۰} ^{۱۴۲} ^{۱۴۴} ^{۱۴۶} ^{۱۴۸} ^{۱۵۰} ^{۱۵۲} ^{۱۵۴} ^{۱۵۶} ^{۱۵۸} ^{۱۶۰} ^{۱۶۲} ^{۱۶۴} ^{۱۶۶} ^{۱۶۸} ^{۱۷۰} ^{۱۷۲} ^{۱۷۴} ^{۱۷۶} ^{۱۷۸} ^{۱۸۰} ^{۱۸۲} ^{۱۸۴} ^{۱۸۶} ^{۱۸۸} ^{۱۹۰} ^{۱۹۲} ^{۱۹۴} ^{۱۹۶} ^{۱۹۸} ^{۲۰۰} ^{۲۰۲} ^{۲۰۴} ^{۲۰۶} ^{۲۰۸} ^{۲۱۰} ^{۲۱۲} ^{۲۱۴} ^{۲۱۶} ^{۲۱۸} ^{۲۲۰} ^{۲۲۲} ^{۲۲۴} ^{۲۲۶} ^{۲۲۸} ^{۲۳۰} ^{۲۳۲} ^{۲۳۴} ^{۲۳۶} ^{۲۳۸} ^{۲۴۰} ^{۲۴۲} ^{۲۴۴} ^{۲۴۶} ^{۲۴۸} ^{۲۵۰} ^{۲۵۲} ^{۲۵۴} ^{۲۵۶} ^{۲۵۸} ^{۲۶۰} ^{۲۶۲} ^{۲۶۴} ^{۲۶۶} ^{۲۶۸} ^{۲۷۰} ^{۲۷۲} ^{۲۷۴} ^{۲۷۶} ^{۲۷۸} ^{۲۸۰} ^{۲۸۲} ^{۲۸۴} ^{۲۸۶} ^{۲۸۸} ^{۲۹۰} ^{۲۹۲} ^{۲۹۴} ^{۲۹۶} ^{۲۹۸} ^{۳۰۰} ^{۳۰۲} ^{۳۰۴} ^{۳۰۶} ^{۳۰۸} ^{۳۱۰} ^{۳۱۲} ^{۳۱۴} ^{۳۱۶} ^{۳۱۸} ^{۳۲۰} ^{۳۲۲} ^{۳۲۴} ^{۳۲۶} ^{۳۲۸} ^{۳۳۰} ^{۳۳۲} ^{۳۳۴} ^{۳۳۶} ^{۳۳۸} ^{۳۴۰} ^{۳۴۲} ^{۳۴۴} ^{۳۴۶} ^{۳۴۸} ^{۳۵۰} ^{۳۵۲} ^{۳۵۴} ^{۳۵۶} ^{۳۵۸} ^{۳۶۰} ^{۳۶۲} ^{۳۶۴} ^{۳۶۶} ^{۳۶۸} ^{۳۷۰} ^{۳۷۲} ^{۳۷۴} ^{۳۷۶} ^{۳۷۸} ^{۳۸۰} ^{۳۸۲} ^{۳۸۴} ^{۳۸۶} ^{۳۸۸} ^{۳۹۰} ^{۳۹۲} ^{۳۹۴} ^{۳۹۶} ^{۳۹۸} ^{۴۰۰} ^{۴۰۲} ^{۴۰۴} ^{۴۰۶} ^{۴۰۸} ^{۴۱۰} ^{۴۱۲} ^{۴۱۴} ^{۴۱۶} ^{۴۱۸} ^{۴۲۰} ^{۴۲۲} ^{۴۲۴} ^{۴۲۶} ^{۴۲۸} ^{۴۳۰} ^{۴۳۲} ^{۴۳۴} ^{۴۳۶} ^{۴۳۸} ^{۴۴۰} ^{۴۴۲} ^{۴۴۴} ^{۴۴۶} ^{۴۴۸} ^{۴۵۰} ^{۴۵۲} ^{۴۵۴} ^{۴۵۶} ^{۴۵۸} ^{۴۶۰} ^{۴۶۲} ^{۴۶۴} ^{۴۶۶} ^{۴۶۸} ^{۴۷۰} ^{۴۷۲} ^{۴۷۴} ^{۴۷۶} ^{۴۷۸} ^{۴۸۰} ^{۴۸۲} ^{۴۸۴} ^{۴۸۶} ^{۴۸۸} ^{۴۹۰} ^{۴۹۲} ^{۴۹۴} ^{۴۹۶} ^{۴۹۸} ^{۵۰۰} ^{۵۰۲} ^{۵۰۴} ^{۵۰۶} ^{۵۰۸} ^{۵۱۰} ^{۵۱۲} ^{۵۱۴} ^{۵۱۶} ^{۵۱۸} ^{۵۲۰} ^{۵۲۲} ^{۵۲۴} ^{۵۲۶} ^{۵۲۸} ^{۵۳۰} ^{۵۳۲} ^{۵۳۴} ^{۵۳۶} ^{۵۳۸} ^{۵۴۰} ^{۵۴۲} ^{۵۴۴} ^{۵۴۶} ^{۵۴۸} ^{۵۵۰} ^{۵۵۲} ^{۵۵۴} ^{۵۵۶} ^{۵۵۸} ^{۵۶۰} ^{۵۶۲} ^{۵۶۴} ^{۵۶۶} ^{۵۶۸} ^{۵۷۰} ^{۵۷۲} ^{۵۷۴} ^{۵۷۶} ^{۵۷۸} ^{۵۸۰} ^{۵۸۲} ^{۵۸۴} ^{۵۸۶} ^{۵۸۸} ^{۵۹۰} ^{۵۹۲} ^{۵۹۴} ^{۵۹۶} ^{۵۹۸} ^{۶۰۰} ^{۶۰۲} ^{۶۰۴} ^{۶۰۶} ^{۶۰۸} ^{۶۱۰} ^{۶۱۲} ^{۶۱۴} ^{۶۱۶} ^{۶۱۸} ^{۶۲۰} ^{۶۲۲} ^{۶۲۴} ^{۶۲۶} ^{۶۲۸} ^{۶۳۰} ^{۶۳۲} ^{۶۳۴} ^{۶۳۶} ^{۶۳۸} ^{۶۴۰} ^{۶۴۲} ^{۶۴۴} ^{۶۴۶} ^{۶۴۸} ^{۶۵۰} ^{۶۵۲} ^{۶۵۴} ^{۶۵۶} ^{۶۵۸} ^{۶۶۰} ^{۶۶۲} ^{۶۶۴} ^{۶۶۶} ^{۶۶۸} ^{۶۷۰} ^{۶۷۲} ^{۶۷۴} ^{۶۷۶} ^{۶۷۸} ^{۶۸۰} ^{۶۸۲} ^{۶۸۴} ^{۶۸۶} ^{۶۸۸} ^{۶۹۰} ^{۶۹۲} ^{۶۹۴} ^{۶۹۶} ^{۶۹۸} ^{۷۰۰} ^{۷۰۲} ^{۷۰۴} ^{۷۰۶} ^{۷۰۸} ^{۷۱۰} ^{۷۱۲} ^{۷۱۴} ^{۷۱۶} ^{۷۱۸} ^{۷۲۰} ^{۷۲۲} ^{۷۲۴} ^{۷۲۶} ^{۷۲۸} ^{۷۳۰} ^{۷۳۲} ^{۷۳۴} ^{۷۳۶} ^{۷۳۸} ^{۷۴۰} ^{۷۴۲} ^{۷۴۴} ^{۷۴۶} ^{۷۴۸} ^{۷۵۰} ^{۷۵۲} ^{۷۵۴} ^{۷۵۶} ^{۷۵۸} ^{۷۶۰} ^{۷۶۲} ^{۷۶۴} ^{۷۶۶} ^{۷۶۸} ^{۷۷۰} ^{۷۷۲} ^{۷۷۴} ^{۷۷۶} ^{۷۷۸} ^{۷۸۰} ^{۷۸۲} ^{۷۸۴} ^{۷۸۶} ^{۷۸۸} ^{۷۹۰} ^{۷۹۲} ^{۷۹۴} ^{۷۹۶} ^{۷۹۸} ^{۸۰۰} ^{۸۰۲} ^{۸۰۴} ^{۸۰۶} ^{۸۰۸} ^{۸۱۰} ^{۸۱۲} ^{۸۱۴} ^{۸۱۶} ^{۸۱۸} ^{۸۲۰} ^{۸۲۲} ^{۸۲۴} ^{۸۲۶} ^{۸۲۸} ^{۸۳۰} ^{۸۳۲} ^{۸۳۴} ^{۸۳۶} ^{۸۳۸} ^{۸۴۰} ^{۸۴۲} ^{۸۴۴} ^{۸۴۶} ^{۸۴۸} ^{۸۵۰} ^{۸۵۲} ^{۸۵۴} ^{۸۵۶} ^{۸۵۸} ^{۸۶۰} ^{۸۶۲} ^{۸۶۴} ^{۸۶۶} ^{۸۶۸} ^{۸۷۰} ^{۸۷۲} ^{۸۷۴} ^{۸۷۶} ^{۸۷۸} ^{۸۸۰} ^{۸۸۲} ^{۸۸۴} ^{۸۸۶} ^{۸۸۸} ^{۸۹۰} ^{۸۹۲} ^{۸۹۴} ^{۸۹۶} ^{۸۹۸} ^{۹۰۰} ^{۹۰۲} ^{۹۰۴} ^{۹۰۶} ^{۹۰۸} ^{۹۱۰} ^{۹۱۲} ^{۹۱۴} ^{۹۱۶} ^{۹۱۸} ^{۹۲۰} ^{۹۲۲} ^{۹۲۴} ^{۹۲۶} ^{۹۲۸} ^{۹۳۰} ^{۹۳۲} ^{۹۳۴} ^{۹۳۶} ^{۹۳۸} ^{۹۴۰} ^{۹۴۲} ^{۹۴۴} ^{۹۴۶} ^{۹۴۸} ^{۹۵۰} ^{۹۵۲} ^{۹۵۴} ^{۹۵۶} ^{۹۵۸} ^{۹۶۰} ^{۹۶۲} ^{۹۶۴} ^{۹۶۶} ^{۹۶۸} ^{۹۷۰} ^{۹۷۲} ^{۹۷۴} ^{۹۷۶} ^{۹۷۸} ^{۹۸۰} ^{۹۸۲} ^{۹۸۴} ^{۹۸۶} ^{۹۸۸} ^{۹۹۰} ^{۹۹۲} ^{۹۹۴} ^{۹۹۶} ^{۹۹۸} ^{۱۰۰۰} ^{۱۰۰۲} ^{۱۰۰۴} ^{۱۰۰۶} ^{۱۰۰۸} ^{۱۰۱۰} ^{۱۰۱۲} ^{۱۰۱۴} ^{۱۰۱۶} ^{۱۰۱۸} ^{۱۰۲۰} ^{۱۰۲۲} ^{۱۰۲۴} ^{۱۰۲۶} ^{۱۰۲۸} ^{۱۰۳۰} ^{۱۰۳۲} ^{۱۰۳۴} ^{۱۰۳۶} ^{۱۰۳۸} ^{۱۰۴۰} ^{۱۰۴۲} ^{۱۰۴۴} ^{۱۰۴۶} ^{۱۰۴۸} ^{۱۰۵۰} ^{۱۰۵۲} ^{۱۰۵۴} ^{۱۰۵۶} ^{۱۰۵۸} ^{۱۰۶۰} ^{۱۰۶۲} ^{۱۰۶۴} ^{۱۰۶۶} ^{۱۰۶۸} ^{۱۰۷۰} ^{۱۰۷۲} ^{۱۰۷۴} ^{۱۰۷۶} ^{۱۰۷۸} ^{۱۰۸۰} ^{۱۰۸۲} ^{۱۰۸۴} ^{۱۰۸۶} ^{۱۰۸۸} ^{۱۰۹۰} ^{۱۰۹۲} ^{۱۰۹۴} ^{۱۰۹۶} ^{۱۰۹۸} ^{۱۱۰۰} ^{۱۱۰۲} ^{۱۱۰۴} ^{۱۱۰۶} ^{۱۱۰۸} ^{۱۱۱۰} ^{۱۱۱۲} ^{۱۱۱۴} ^{۱۱۱۶} ^{۱۱۱۸} ^{۱۱۲۰} ^{۱۱۲۲} ^{۱۱۲۴} ^{۱۱۲۶} ^{۱۱۲۸} ^{۱۱۳۰} ^{۱۱۳۲} ^{۱۱۳۴} ^{۱۱۳۶} ^{۱۱۳۸} ^{۱۱۴۰} ^{۱۱۴۲} ^{۱۱۴۴} ^{۱۱۴۶} ^{۱۱۴۸} ^{۱۱۵۰} ^{۱۱۵۲} ^{۱۱۵۴} ^{۱۱۵۶} ^{۱۱۵۸} ^{۱۱۶۰} ^{۱۱۶۲} ^{۱۱۶۴} ^{۱۱۶۶} ^{۱۱۶۸} ^{۱۱۷۰} ^{۱۱۷۲} ^{۱۱۷۴} ^{۱۱۷۶} ^{۱۱۷۸} ^{۱۱۸۰} ^{۱۱۸۲} ^{۱۱۸۴} ^{۱۱۸۶} ^{۱۱۸۸} ^{۱۱۹۰} ^{۱۱۹۲} ^{۱۱۹۴} ^{۱۱۹۶} ^{۱۱۹۸} ^{۱۲۰۰} ^{۱۲۰۲} ^{۱۲۰۴} ^{۱۲۰۶} ^{۱۲۰۸} ^{۱۲۱۰} ^{۱۲۱۲} ^{۱۲۱۴} ^{۱۲۱۶} ^{۱۲۱۸} ^{۱۲۲۰} ^{۱۲۲۲} ^{۱۲۲۴} ^{۱۲۲۶} ^{۱۲۲۸} ^{۱۲۳۰} ^{۱۲۳۲} ^{۱۲۳۴} ^{۱۲۳۶} ^{۱۲۳۸} ^{۱۲۴۰} ^{۱۲۴۲} ^{۱۲۴۴} ^{۱۲۴۶} ^{۱۲۴۸} ^{۱۲۵۰} ^{۱۲۵۲} ^{۱۲۵۴} ^{۱۲۵۶} ^{۱۲۵۸} ^{۱۲۶۰} ^{۱۲۶۲} ^{۱۲۶۴} ^{۱۲۶۶} ^{۱۲۶۸} ^{۱۲۷۰} ^{۱۲۷۲} ^{۱۲۷۴} ^{۱۲۷۶} ^{۱۲۷۸} ^{۱۲۸۰} ^{۱۲۸۲} ^{۱۲۸۴} ^{۱۲۸۶} ^{۱۲۸۸} ^{۱۲۹۰} ^{۱۲۹۲} ^{۱۲۹۴} ^{۱۲۹۶} ^{۱۲۹۸} ^{۱۳۰۰} ^{۱۳۰۲} ^{۱۳۰۴} ^{۱۳۰۶} ^{۱۳۰۸} ^{۱۳۱۰} ^{۱۳۱۲} ^{۱۳۱۴} ^{۱۳۱۶} ^{۱۳۱۸} ^{۱۳۲۰} ^{۱۳۲۲} ^{۱۳۲۴} ^{۱۳۲۶} ^{۱۳۲۸} ^{۱۳۳۰} ^{۱۳۳۲} ^{۱۳۳۴} ^{۱۳۳۶} ^{۱۳۳۸} ^{۱۳۴۰} ^{۱۳۴۲} ^{۱۳۴۴} ^{۱۳۴۶} ^{۱۳۴۸} ^{۱۳۵۰} ^{۱۳۵۲} ^{۱۳۵۴} ^{۱۳۵۶} ^{۱۳۵۸} ^{۱۳۶۰} ^{۱۳۶۲} ^{۱۳۶۴} ^{۱۳۶۶} ^{۱۳۶۸} ^{۱۳۷۰} ^{۱۳۷۲} ^{۱۳۷۴} ^{۱۳۷۶} ^{۱۳۷۸} ^{۱۳۸۰} ^{۱۳۸۲} ^{۱۳۸۴} ^{۱۳۸۶} ^{۱۳۸۸} ^{۱۳۹۰} ^{۱۳۹۲} ^{۱۳۹۴} ^{۱۳۹۶} ^{۱۳۹۸} ^{۱۴۰۰} ^{۱۴۰۲} ^{۱۴۰۴} ^{۱۴۰۶} ^{۱۴۰۸} ^{۱۴۱۰} ^{۱۴۱۲} ^{۱۴۱۴} ^{۱۴۱۶} ^{۱۴۱۸} ^{۱۴۲۰} ^{۱۴۲۲} ^{۱۴۲۴} ^{۱۴۲۶} ^{۱۴۲۸} ^{۱۴۳۰} ^{۱۴۳۲} ^{۱۴۳۴} ^{۱۴۳۶} ^{۱۴۳۸} ^{۱۴۴۰} ^{۱۴۴۲} ^{۱۴۴۴} ^{۱۴۴۶} ^{۱۴۴۸} ^{۱۴۵۰} ^{۱۴۵۲} ^{۱۴۵۴} ^{۱۴۵۶} ^{۱۴۵۸} ^{۱۴۶۰} ^{۱۴۶۲} ^{۱۴۶۴} ^{۱۴۶۶} ^{۱۴۶۸} ^{۱۴۷۰} ^{۱۴۷۲} ^{۱۴۷۴} ^{۱۴۷۶} ^{۱۴۷۸} ^{۱۴۸۰} ^{۱۴۸۲} ^{۱۴۸۴} ^{۱۴۸۶} ^{۱۴۸۸} ^{۱۴۹۰} ^{۱۴۹۲} ^{۱۴۹۴} ^{۱۴۹۶} ^{۱۴۹۸} ^{۱۵۰۰} ^{۱۵۰۲} ^{۱۵۰۴} ^{۱۵۰۶} ^{۱۵۰۸} ^{۱۵۱۰} ^{۱۵۱۲} ^{۱۵۱۴} ^{۱۵۱۶} ^{۱۵۱۸} ^{۱۵۲۰} ^{۱۵۲۲} ^{۱۵۲۴} ^{۱۵۲۶} ^{۱۵۲۸} ^{۱۵۳۰} ^{۱۵۳۲} ^{۱۵۳۴} ^{۱۵۳۶} ^{۱۵۳۸} ^{۱۵۴۰} ^{۱۵۴۲} ^{۱۵۴۴} ^{۱۵۴۶} ^{۱۵۴۸} ^{۱۵۵۰} ^{۱۵۵۲} ^{۱۵۵۴} ^{۱۵۵۶} ^{۱۵۵۸} ^{۱۵۶۰} ^{۱۵۶۲} ^{۱۵۶۴} ^{۱۵۶۶} ^{۱۵۶۸} ^{۱۵۷۰} ^{۱۵۷۲} ^{۱۵۷۴} ^{۱۵۷۶} ^{۱۵۷۸} ^{۱۵۸۰} ^{۱۵۸۲} ^{۱۵۸۴} ^{۱۵۸۶} ^{۱۵۸۸} ^{۱۵۹۰} ^{۱۵۹۲} ^{۱۵۹۴} ^{۱۵۹۶} ^{۱۵۹۸} ^{۱۶۰۰} ^{۱۶۰۲} ^{۱۶۰۴} ^{۱۶۰۶} ^{۱۶۰۸} ^{۱۶۱۰} ^{۱۶۱۲} ^{۱۶۱۴} ^{۱۶۱۶} ^{۱۶۱۸} ^{۱۶۲۰} ^{۱۶۲۲} ^{۱۶۲۴} ^{۱۶۲۶} ^{۱۶۲۸} ^{۱۶۳۰} ^{۱۶۳۲} ^{۱۶۳۴} ^{۱۶۳۶} ^{۱۶۳۸} ^{۱۶۴۰} ^{۱۶۴۲} ^{۱۶۴۴} ^{۱۶۴۶} ^{۱۶۴۸} ^{۱۶۵۰} ^{۱۶۵۲} ^{۱۶۵۴} ^{۱۶۵۶} ^{۱۶۵۸} ^{۱۶۶۰} ^{۱۶۶۲} ^{۱۶۶۴} ^{۱۶۶۶} ^{۱۶۶۸} ^{۱۶۷۰} ^{۱۶۷۲} ^{۱۶۷۴} ^{۱۶۷۶} ^{۱۶۷۸} ^{۱۶۸۰} ^{۱۶۸۲} ^{۱۶۸۴} ^{۱۶۸۶} ^{۱۶۸۸} ^{۱۶۹۰} ^{۱۶۹۲} ^{۱۶۹۴} ^{۱۶۹۶} ^{۱۶۹۸} ^{۱۷۰۰} ^{۱۷۰۲} ^{۱۷۰۴} ^{۱۷۰۶} ^{۱۷۰۸} ^{۱۷۱۰} ^{۱۷۱۲} ^{۱۷۱۴} ^{۱۷۱۶} ^{۱۷۱۸} ^{۱۷۲۰} ^{۱۷۲۲} ^{۱۷۲۴} ^{۱۷۲۶} ^{۱۷۲۸} ^{۱۷۳۰} ^{۱۷۳۲} ^{۱۷۳۴} ^{۱۷۳۶} ^{۱۷۳۸} ^{۱۷۴۰} ^{۱۷۴۲} ^{۱۷۴۴} ^{۱۷۴۶} ^{۱۷۴۸} ^{۱۷۵۰} ^{۱۷۵۲} ^{۱۷۵۴} ^{۱۷۵۶} ^{۱۷۵۸} ^{۱۷۶۰} ^{۱۷۶۲} ^{۱۷۶۴} ^{۱۷۶۶} ^{۱۷۶۸} ^{۱۷۷۰} ^{۱۷۷۲} ^{۱۷۷۴} ^{۱۷۷۶} ^{۱۷۷۸} ^{۱۷۸۰} ^{۱۷۸۲} ^{۱۷۸۴} ^{۱۷۸۶} ^{۱۷۸۸} ^{۱۷۹۰} ^{۱۷۹۲} ^{۱۷۹۴} ^{۱۷۹۶} ^{۱۷۹۸} ^{۱۸۰۰} ^{۱۸۰۲} ^{۱۸۰۴} ^{۱۸۰۶} ^{۱۸۰۸} ^{۱۸۱۰} ^{۱۸۱۲} ^{۱۸۱۴} ^{۱۸۱۶} ^{۱۸۱۸} ^{۱۸۲۰} ^{۱۸۲۲} ^{۱۸۲۴} ^{۱۸۲۶} ^{۱۸۲۸} ^{۱۸۳۰} ^{۱۸۳۲} ^{۱۸۳۴} ^{۱۸۳۶} ^{۱۸۳۸} ^{۱۸۴۰} ^{۱۸۴۲} ^{۱۸۴۴} ^{۱۸۴۶} ^{۱۸۴۸} ^{۱۸۵۰} ^{۱۸۵۲} ^{۱۸۵۴} ^{۱۸۵۶} ^{۱۸۵۸</}

[illegible]

پادشاہزادہ منجہ بخار زندامت گردیدہ چارہ کار جز آن ندید کہ خود را در طریق
 او با رفیق آن فریق ضلالت طریق نماید چنانکه است بالغه بر آن رفته بود
 کہ بوسیله آن برہ نور و باد یہ تکبیت منحل عظیم در بینان دنیا داران دکن
 راہ یابد و لواء فرقدان فرسائے عالمگیری مدتی در آن ملک سایہ اقبال
 انداختہ بہ ششہ بوارق سیوف کشور کشا ظلام ظلم ظلمہ آن دیار مندرفع
 ساز و بادشاہزادہ بعد کثیر گشتن در آن دیار گشتن در ہای دشوار گزار
 بر فاقہ راجپوتیہ رسید و مفر خود بجز ناکندہ مقہور جاے دیگر
 ندیدہ خود را بیک سناپہ جنس بر از حضرت جانیانی اطفائے نائزہ
 این فساد ملک را اینہا بر شاہان و آباء خود انکاشتہ
 بمقتضائے کشف ضمیر انہا در این دیار و ظفر درین ضمن بنداشتہ
 رایات ملک دکن برابر شمشیر ہندوستان قہر سلطانی بخانمان
 سنتاے مقہور در گرفت محمد اکبر از تاب شعلہ غضب بادشاہی سیلاب
 باضطراب درآمدہ بعد ہزار تردد و قطرہ زنی بجزم آنکہ سقینہ جان عزیز

سلطان دارشان ملک دکن ۱۲۰۰ ظلام بالفتح تاریکی اول شب ۱۲۰۰ م ظلم بالضم
 و الفتح ستم کردن ۱۲۰۰ م ظلم جمع ظالم یعنی ستمکار ۱۲۰۰ منتخب ۵۰ مناص گیرندگان ۱۲۰۰ م
 ۱۲۰۰ مفر جاے گریز ۱۲۰۰ اطفائے کشتن آتش ۱۲۰۰ الفہام در دل افکندن
 داغہ خداے تعالی در دل افکند خیر یا شر کہ اکثر خیر باشد کذا فی المنتخب ۱۲

و سکنه آن و یار و یار از قدیم به پنج یعنی و عناونه در و ال ایشان بی فای
 و نه در باطن شان منهای جمعی از رؤسا و آن ملک با وجود عنایت
 مناصب از عباد و بندگی منحرف گشته بارانهای مفید برادر سنتها متفق
 شده سر بشورش بر داشتند برای رافعه آن فیه با غیبه و تحریف و تسلیع
 نامی آنها که انکار تفصیل آن بر او افتد و مطالبست چندین سال به تردد و کمال
 در آن مزبوم بسر رفتند و اینها را در میان دکن و کوره آتش
 و مروج هند را نشاک فرار و او بودند ای حسین مشاهده افتاد
 عالمی بیرون از حد و انجمن و سرزمین بیابانهای شریعت اجل شدند
 چون عمر مبارک بنزدیک رسید و بنابر کبر سن
 داشتند او را احضر و در پیشگاه او رسیدند و او یافت عنان بکران
 عزیمت از سیر اطراف متعلقات فرموده خطرا احمد نگر را برود و خیسام
 فیروزی فرجام دولت سعادت بخشیدند و ازین راه که بادشاه را واهی
 نامدار باقطاع دور دست کار برداشتن اشغال سلطنت بودند و ظاهر

۱۵ بنی بالفتح ستم کردن و از حق برگشتن ۱۶ مناصب به پنج منصب بالفتح مرتبه
 و مقام ۱۷ م ستم کردن و قهریم ۱۸ م ستم کرده یا افسردگی و فوج و افسردگی ۱۹ م ستمگری
 ۲۰ م ستم احضار شد کردن ۲۱ م ستم اقطاع یا اقطاع ۲۲ م ستم

العام اکثر بر مشورتی که بقیصیل آن جز عالم الغیب که گاه نیست و در امر
 سلطانین مردم کوچه و راه را با و شاهزاده محمد اعظم شاه را با انواع
 عنایات طلب حضور فرمود و در آنجا که خاطر پادشاهزاده نور کام بخش
 بنا بر کثرت آسایش و واداد دولت عالیجاه همیشه متوجش بود
 و درین وقت که اکثر اوقات طریحان منت بذات متکبر بندهگان
 حضرت به احساس می نمودند و از آنکه ایشان را از خدمت پادشاهان
 حرکت و سکونت طریحان و غیره میسر میسر نیست و اقمه فساد و همگر
 خدمت محبوب و از فیض پادشاهان و از نور بخش عطا فرموده
 و بنده پادشاه با و شایسته بر آنکه از خدمت پادشاهان و اشتند
 و پادشاهزاده عالیجاه را از خدمت پادشاهان و فساد و کنیان
 تفاوت نشان بفرست از این که در باب خرد و ذکا
 بیکدیگر و آنکه انقلاب به شایسته این روزگار است و تبدیل و ضلع
 از مستطاب است این و پادشاهان و شایسته قضا و معنای منشأ نه که از

۱۱ تسلط بر کت دست یافتن ۱۲ منتخب ۱۳ لقب محمد اعظم شاه بهادر ۱۴ ادا
 بافتح رسانیدن و بخت ۱۵ و بیان ۱۶ منتخب ۱۷ محمد کام بخش و اعظم شاه ۱۸
 ۱۹ تفاوت بافتح بدین ۲۰ منتخب

نیز ساخته و معمار قدر هیچ بنائی ننهاد که منهدم نساخته و دنیا نمود نیست
بی بود و بودیست بی وجود آنرا که موجود قیاس میکند با معدوم است
و سازست و آنرا که هست خیال می نمائیم با نیستی انباز و بل وجودش
و خیالیست و نمودش نیزگی و مثال و بقار ایا دیگری نه و ثبات
روزه بازاری نه و فلک شبیده باز نیست که هر نفسی نقشه تازه می نماید و
می رباید و سپهر نیز که هر لحظه در تغییر است و زمین تر جلوه می نماید
و نمی نماید عالم همه است بل هر سر قلعه و چرخ سایه ابر برقرار است
و مانند شعله برق بهر آنکه بر اسی آب نهاده باشند بقایش
معلوم و نقشه که در هرگز باقی نماند و آتش که با آب
و سازست پایندگی و استوار است باد مسلط باشد بولش
که رواه اگر که عمر است با پندگی و در طوفان اجل یعنی نباشد
و اگر حیات خضر باشد عاقبت ستمهاست نجات فرمی آرد و فی الاضمار آنکه
قبای اجل بر قامت مکنات دوز و کار نیست و نقاش و شاعر را

غیر از آنکه از فنا بر پایداری هستی موجود است بر نگار و شمار ی - نه +
از پیاست که زنده دلان معنی شناس دست از حیات مستدار شست
پیش از فنا خود را فنا ساخته اند + از اینجا که بشر این فنیست متعذر الکلام
بر و انقراض وقت است اضماع یافتن مجمع را و قیامت انداختن ست ناچار بزرگ
سلطانی که پیش نهاد خاطر است می پردازد که چون حکمت بالغه شاهنشاهی
حقیقی که منشور خلافت سلطانی در روز قیامت حکم اوست نظر بر مصلحت
بدن و کبر سن بادشاه گیتی پناه عالمگیر شاه اقامت آن نمود که بار
سلطنت عالم ناسوت را بجا آورد و در روز قیامت
صاحب جیش بروا شد و در روز قیامت و در وقت
سردیست مکنی فرایند تاوریه و در روز قیامت روحانی نماید اند
ماه ذیقعد ۱۰۸۰ هجری دورور مانده و در آن بار شاه جم جاهد داعی
اجل را البیک گفته متوجه عالم قدس گردید و تلخانه سلطانی ماتم که
غم و الم گردید و در اردو بی قیامت قائم شد و روز قیامت در دیده

۱۰ طراز با کسر علم جامه ۱۲ زندہ دلان اے ابنیا و اولیا ۱۲ پرد از ختن کے
مردون شدن ۱۲ تصدیق و رد سر رسانیدن ۱۲ مے پرد از دایے
مشغول میشود ۱۲ نرمان مناخیز جمع ۱۲ منتخب

با احوال و اشغال و احوال به جمعیت خاطر و فراغ بال عبور داشتند
چون خبر آوردند که شاهزاده بیدار نیست از طرف گجرات حساب راه رنجاری
تمام نزد یک رسیده نظر بر قلمت جمیع آن عارفان و انظار خان
و سبب سنگه کچه او همه دشمنان عالم دکنی و فوج و امر است تا به ایوا حکم شد که ریختن آب
عالی رفت تا در و درایات عالیاست بگو ایام متوقف شوند چنانچه
بادشاهزاده و امراست نامزد کرد اما ما اینده شده بگو ایام تمام فرمودند
اکنون قلم در بار لایق بنشیند آثار قدوم منتهی در دم بادشاهزاده
محمد غلام که مقدمه حصول نتیجه در روز اولیه شکوفه بهارستان حضرت
دوره وزینت بسیار است و در این زمان شاهزاده روزگار را
زیب و زینت میداد و در این زمان بود که در این وقت اعتقاد کوکب
سوادتش بر مساعدا را آفاق افروز شد و در سرهای که فی قصد آن برگزیده
آفاق از مطلع غیب سر بر آرد روشنی افروخته شبستان اقبال آن
نور پرورده الکی شود و جوهر مطلبی که بی خواهش آن مخصوص جناب

۱۵ حال بالفتح بار یا ۱۲ م ۱۵ بالفتح اسباب و زختر ۱۲ م ۱۵ نام پسر کلان سلطان
محمد اعظم شاه ۱۲ م ۱۵ اے والا جاہ پسر اول عالیجاہ ۱۲ م ۱۵ تانی مزار پند ہاے
بزرگ ۱۲ م ۱۵ پسر دوم مشاہ عالم بہادر ۱۲ م ۱۵ طرف بالا سے چیز می ۱۲ م

که بانی از طرفی پدیدار بود باعث امداد و اعانت آن والا گهر گردود
 صدیق این حال تشریف آوردن بادشاهزاده محمد عظیم الشانست
 از طرف جنگال تفصیل بن اجمال آنکه چون بندگان حضرت خلیفگان
 بوسیله انظار بانی پیش ازین چند ماه حکم مقدس بطلب بادشاهزاده
 محمد عظیم فرموده بودند آن عالی درجه از خواست آن منشور سر امر فرود
 فال سعادت حصول آرائ فرنگی بآستان متعجال متوجه استلام
 عتبه علیه گردید بعد از رسیدن بکوره خبر انتقال خاندانی بوش بایک
 عالی وادانی شد بپیشانی در روز چند را بجا تمام فرموده بشاهباز
 اوج شجاعت با آنکه در روز دوازدهم در باب طلب سپاه
 تاکید نمودند مردم از اطراف بر آنجا بیایند و جوع آورده و آن
 خود با مال مال گلهاسکے مرد مسافند در پی پیر در قسمت یافت
 خیر اندیش خان در اٹاوا شرف ملازمت دریافته خزانه و آویختن گرانید
 و مسجد بنیاد خود را با جمعیت شرف اندوز کاب عالی ساخت چون

۱۲ بختین پای و یارگاه درجات جمع ۱۲ فوسے سبھے سخن و مضمون آن ۱۲
 ۱۳ جناح بالفتح بال مرغ و بازو گفت و نقل ۱۲ عتبه بختین چوب پائین که بران
 با بگذارند و بختین گفته اند چوب بالاسے در ۱۲ ام

[illegible]

زبان اعظم شہد مخالفین آئین قلعہ داری دانستہ مضائقہ نمود و تہیہ
 سپاہیہ جب پروا خست و شہاد والا کہ بنابر قریبان سلطانی سپاہ
 و امور قلعہ تعین فرمودہ بہ صدای توپ و ریکارڈ از لزلہ در زمین زبان
 و فغان در گنبد آسمان نداشت تنزیک بود کہ از صدای توپ پاس
 شد مثال کہ چون شور اسرافیل بکمال عیبت بود جگر سگان آن
 مکان از ہم پاشد عمارت را کہ کویر و بربادی شد و استیلاست روز و رخواست
 نمود شہاد والا قریب از نور عقیقہ ستار و نقوش مرآتت فرا خواندہ اورا
 شرف ایامت کشید و ایامت نور بر سر فراز فرمود و جمیع بندہای
 متعینہ مستقر اخلات از در اندازان و قریب چهل ہزار سوار
 نوکر نگاہ داشتہ و آلاب و بہر ترنہ بار انتظار قدم رایات
 عالیات بہادر شہاد می نمودہ و برہو میدان خمیر و روشندلان
 حسا فی خمیر ہوید است کہ عمارت کائنات منوط و مربوط بستون وجود
 دنیا

۵۲ کشف اللغات ۵۲ رعد بالفتح گویند
 آواز فرشتہ ایست کہ ابرہ را راند ۵۳ منتخب ۵۳ صور انچه اسرافیل روز محشر
 بہرہ براسے میراندین وزندہ کردن خلق ۵۴ م سگہ قدم از سفر باز آمدن ۵۵ اک
 منوط چیز کے در آفرینستہ شدہ ۵۶ منتخب اللغات

هست باید پرداخت و مرآت باطن ببار غم مکرر ساختنیت برانظام
 امور باید گذاشت با استقامت عزم درست مقصود بعروقه الوثقای فضل
 فیاض حقیقی گردیده بهزم تسخیر هندوستان و سیرانی این بوستان
 اعظام نصرت فرجام برافراشته و زیر مشیر عقیدت نشان نعم خان دیوان
 سرکار والا که ناظم نظام لاهور بود برین مقدمه وقوف یافته شبهه اسباب
 رکاب ز توپ و ریه و بزن و شتران دلیقه فدا قاتل نامری نگذاشته
 پیش از روز و رات با استقامت و بیاد تمام و در کسب تدبیر قلعه را
 بصرف و آرد و انداخته و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد
 تا به روز بفرق قدم اقدام کرد و در روز دوازدهم با سوار بندگان
 بمکان مستقر شد و در روز دوازدهم با سوار بندگان
 پناه زیاده از دوسه روز در آن مشورت نموده است مستقر اخلافت
 متوجه گردید از آنجا که قشای قدرت منشور قوت و والا نشن بنام نای آن
 با و شاه و محسن از زمان نوشته و خلاق ذوالفضل وجود و سیر وجود
 آنحضرت آب و گل جو انور می سرشته نظر بر رفع کفایت

عده مقیم جنگ زننده ۱۲ م عده بالضم دسته کوزه و جز آن ۱۲
 عده و کتاف بالضم دسته ۱۲ م

و قلع عناد به محمد اعظم شاه و پیغام فرستادند که ای نوگل بلخ سلطنت
 و جهاننداری و اسکے تخت گویہ بحر خلافت و شہ یاری گوہر وجود ما و شما
 از یک بحر سر بر آورده و تازہ گل خلقت طرفین از یک شاخ نشود نما
 کرده اگر چه برادری اما بہتر از فرزندانست می شمارم و ہر چند ہم سری
 لیکن ہر کارہ جگرست می پندارم ستودہ و آئین خرد مندی آشت کہ
 بہ قسمت پدر بزرگوار را سزایورہ انعام نام و کن کہ ملکیت وسیع
 و چندین بادشاہیات نامدار در انجا خلافت فرمودہ اند پر داند و بہ تحریر
 از باب غرض بیشتر بہ خبر دہد کہ از شاہ کنگا علی ملکہ شہ از دہ سو
 ملک و کن اگر وہ ہر گاہ کہ از شاہ کنگا علی ملکہ شہ مطالبہ باشند
 مضائقہ نیست و اگر ہر گاہ کہ از شاہ کنگا علی ملکہ شہ مترب میشود ترجمی
 بر حال عالمیان باید نمود و گویند کہ چون مضمون این پیام بگوش عالیجاہ
 رسید از تاب حمیت سلطانی چہرہ عالی برافروخت و موہر اندام ہر شاہ
 و چون تب زوگان قشعر برہ بر بدن محسوس گشت نفسی برہ اگر برہ
 آتش رسیدی چون ز نہر بر سر و گردیدہ از دل بر آورد آہی گرم کہ

۱۲ قلع بالیغ بہر گشتن و از منصب کسی را انداختن ۱۲ قشعر برہ موہر
 غاستن ۱۲

نور

تا پنج جگر و رخی کشاید پیت عروس ملک کسی در کنار گیر و تنگ
که بوسه بر لب شمشیر آید از زنده به نیم تنه تا بعد وقوع جنگ و جدال اگر شمرست
و غیر وزیرست و پس از حرب و قتال این دولت به کدام کس روزی
بهادر شاه بعد استماع این پیام مخالفت انجام بخاطر مبارک آورد که
قضا را درین پرده کار باست و قدر را درین منازعت اسرار با بسا سر
بنحاک و خون آینه ختنی است و با او داد و ستد غیر از ختنی بسا سر شسته
حیات نبی نو ختنی است و بسا از ختنی درین زمین نگختنی
تدبیر به موافقت است بهر روز از او سحر بیدون سازگار می مشیت
ایزدی نفی نمی آید و بهر روز از این طرفین استحکام یافت
به ترتیب فروغ از این روز به روز بهر روز فرموده بکمران نهشت
در عرصه ملک گیری گرم عنان فرمودند و بانگ فرستی و از افلاست
محل نزول جلال و مهبط انوار فیض گردید و یار خان حارس قلعه کلید
عزت و سعادت بدست آورد و از دولت ملازمت نمود و مقابلید

عروس بالفتح زن و مرد و کدخدایان ۱۱
بالکسر از مایش و جیرت و گمراهی ۱۲
بالضم هست و قفسه ۱۳
استوار کردن و جمع کردن ۱۴
عروس بالفتح زن و مرد و کدخدایان ۱۱
بالکسر از مایش و جیرت و گمراهی ۱۲
بالضم هست و قفسه ۱۳
استوار کردن و جمع کردن ۱۴

بر تو سن کبود نشسته از چه بزم شهاب جگر و دوز می نه طلقان می نماید
از بالمال کمانی از ان بدست گرفته تا به تیر مستم و اما بدوز و دوز برقی آتشی
از ان بر افروخته تا خرمین بستی مردم پاک بسوزد و کارش نه نریزی
تمام ست شفق برین حال گواه است و شغلش همه کمر و کذب است
صبح صادق برین احوال آگاه است چون شیشه ساعت سر اسرار
غبارست و چون در نمت کل هر اوقات به بزمش از دوست پادشاه
جفا دید با بیل ز کمرش از دست بر او شمشیرت بپاک چشید با آنکه
از و در جگر سوختگی و زخمی بر او زده شد و زخمی کزارد و با وجود آنکه
از آه دل خستگانی و زخمی و زخمی از زخمی آمد و هر که درین
چمن پر خار و می با این با آنکه زخمی سپرد و هر که مانند
سرو سری بالا کرد و شد باد برین برین آید و آید بس کن این با و گوی چنان
نظم که داند که این و ختم و ایم و دود چه باز بهما دارد و از نیک و بد
چه نیزنگ با بخردان باخته ^{و غیره در نده ۱۲} چه گردن کشان را سر انداخته
مدعای که داری بجز بر آن پرداز و تمند بیان را در عرصه مطلب

تبر از که چون خبر در دوالویه عالی بهادر شاه به دست قرار گرفته به سمع
 نالیه بهادر رسید عنان عزیمت گرم خیز ساخته بعد تشریف آوردن
 بکوالیار و دیدن شاهزاده ^{سلطان} بیدار بخت و اعیان آن نمود که به دست آورد
 حضرت ^{سلطان} مکان در سواد و گرو طرح مزار به اتفاق انستد بدین
 عزیمت اسد خان را با جمیع ^{سلطان} بهیر و بنگاه با چند کس از خوانین دیگر
 بکوالیار گزشت و توپخانه که ^{سلطان} از آنجا به دست آورده بود و دریا
 چنبل گزشت به در حواله بهر نزول جلال فرمودند بهادر شاه
 با ستار خج آیدن از ^{سلطان} از سر ^{سلطان} افتاد و فرموده بغرم آنکه
 در حواله بهر بنگاه ^{سلطان} از آنجا به دست آورده بود و دریا
 چهار گروه از جاجو خیا ^{سلطان} از آنجا به دست آورده بود و دریا
 که وقت شب از ^{سلطان} جو آیدن از آنجا به دست آورده بود و دریا
 اقدس گردیده حضرت بهادر شاه نیز عنان عزیمت از رفتن پیش
 منتهی فرموده و از ^{سلطان} حاصل بجای فرموده به سبب ^{سلطان} شخیص
 و دفع مزار به و تشریعت مقابل به تاریخ بستم شهر صدر که مختار
^{سلطان} بهر مکان اعظم شاه بهادر ^{سلطان} بنگاه جای که نقد جنس در آنجا نهند
^{سلطان} خیا جمیع ^{سلطان} ^{سلطان} اسد جمع لسان بمعنی زبان ۱۲

[illegible]

۱۵۱ تا طورہ سردار یکہ نظرو مان بسوئے اوافترہ قاموس ۱۵۲ پیر کھان محمد اعظم شاہ بہادر ۲
۱۵۳ اے بنجیام بہادر شاہ ۱۵۴ لقب عظیم الدین پیر دوم شاہ عالم بہادر ۱۵۵

[illegible]

۱۵۰ اتبسام نرغ خندیدن ۱۲۰ نکال بالفتح عقوبت ۱۱۰ ای و رعین حالت شکار ۱۲۰ م
لقب حکیم الدین پسر دوم محمد مظلم شاه عالم بهادر ۱۲۰

از بهر طیران عرق بر روی اهل تزد و چون قطره شب بنم بر عارض گل
 ریخته و صدای پتاق چاق تیر در میدان کن چکا و کشت بر انگشت نوج
 را چو تفرغ خوش چون گل صد برگ در نهایت زیبایی و جوانان
 چیره سر بر سرانند گل خوشید در نهایت رفائی و از برق و غیره
 زمین رشک نشین زان و از انعام سرخ و سبز غیر اغیرت خوش بهار
 درین هنگامه حال و قتال که در آن روز در آن جنگ و دیرانه
 می نمود و در آن روز در آن جنگ و دیرانه می نمود و در آن جنگ
 می زد و در آن جنگ که در آن روز در آن جنگ و دیرانه می نمود
 و در آن جنگ که در آن روز در آن جنگ و دیرانه می نمود و در آن جنگ
 احوال بیدار بخت رسیده و در آن جنگ که در آن روز در آن جنگ
 ریختن گزیده یعنی ناگاه بل بل که در آن جنگ که در آن روز در آن جنگ
 گویا بر زمین افتاد و مقارن این حال شاهزاده والا جاه نیز با برادر سفر
 عالم باقی اختیار کرد و او را از شش جهت بر فراست و ناله و اختار

طیران پنجتن پیریدن هم نام تو است از موی و مرغ باشد بزرگی کنشکتاب
 پسر کلان شاه عالم بهادر اسکندر اعظم شاه
 بنحیق با کسر فلان بزرگ و منتخب پسر او است اعظم شاه

بار دیگر بخندم هر چه تمامتر از پیشتر نیزه خود را بشانه زد و در سانسید شاه
تختین به نیر و سبزه بازو سبزه همت نیزه بست مباد که گرفته بزخم پلارک آبدار
کارش تمام نمود چون تسکین سپاه از حد گذشت حسن علی خان و دیگر
سادات باره از مشاهد چیر و دوستی اعدا با خود گفتند که ای مردان کار
و اسد دلاوران کار گذار فرق در حال با وجود تسویع خلقت بود سبیل
شجاعت بر نسوان از اقدار و اندک سادات باره به سبب آنکه باره
در میدان ترو کارها کرده اند بر سائر پادشاه شرف اختصاص یافته اند
و امروزه کارها را به نیر و سبزه بازو سبزه همت نیزه بست مباد که گرفته بزخم پلارک آبدار
چند روزه در کارها کارها را به نیر و سبزه بازو سبزه همت نیزه بست مباد که گرفته بزخم پلارک آبدار
از روزگار خواهد بود و در این روزگار در این روزگار در این روزگار در این روزگار
حال یادگار خواهد بود و در این روزگار در این روزگار در این روزگار در این روزگار
خواهد اند هیچ تدبیر بهتر از این نیست که دلیرانه خود را درین دریاسیاه هفت
جوش اندازیم و جان را در راه مروی بازییم فرو یا با مراد بر سر گردون ایم پاس

۵۱ نوبت بهر گز کوفتن و آسیب رسانیدن ۱۲ ام ۵۲ ای بادشاهزاده عظیم الشان ۱۲ ام
۵۳ تسلط بر کسی دست یافتن ۱۲ ام ۵۴ بالکسر زنان ۱۲ ام ۵۵ نام جایگست که مردم سادات
سکنه انجا از شجاعت و تهور نظیر خود ندارند ۱۲ ام ۵۶ غز و طان نام مردان ترسندگان ۱۲

و در آن روز که بزم برین متفق شده دست همت بفتح خیر آورد
 و در بادیا بیدان انداختند و بعضی از ارباب همت خود را پیاده ساختند
 و نیز شصت با هم دست داد و عریده تخت بهمان آمد و در آن طرفین
 و در روز زمانی از یکدیگر گوی سبقت می ربوند و مردم لشکر از هر دو سو
 چیت لشکرهاست رستمان می نمودند و با آنها آتشین از تن فیلان کوه بدن
 بسان برقی که بایر سیاه در آید و در آن روز که و جوانان از تاب تیغ
 پهلوشکاف غرق سواران مبارزان در بخش در بحر خون مانند
 ننگان بدام اجل گرفتار و در آن روز که در آن حرکت مصاف مانند
 پشت کشیدن نمودند و در آن روز که در آن حرکت تیراندازان
 چون غرابان همه سوراخ شده و آب در آن روز که پیرا از سپر که گذشت
 عقاب تیر از آشیانه تراشیده و در آن روز که پیرا از سپر که گذشت
 شمشیر از غار نیام بقصد هلاک و جانگزائی مخالفان دهن باز و کاسه سوزیران
 به لگد کوب هم میزند مبارزان بسان گوسه که در میان خم چوگان در آید از جان

۱۰ بنام سی تیر چرخ گویند ۱۱ آلت باشد بخت باروت پر کرده و فی آن بسته سوی اعدا اندازند
 ۱۲ انفاس غرابان با کس و پرویزان ۱۳ عقاب پرند است که بدان شکار کنند ۱۴
 ۱۵ نوع مار بزرگ جثه است که حیوانات را بدم میکشد و فردی برود ۱۶

و باره از غوا نش خون دل شیران کجا بشنفت جگر هزاران که بسنج آهین
 نیزه برشته کرده و دهنه اش زبیر و بکم صد مندان که ضرب باستان بر آورده
 و صولش و زو نه ستان با گداز زور آوردان و مغرب تیغش زخمه زن زخم
 بر گرجان دلاوران و جوانان دکن و پشه بازی بسان رقاصان هند
 معلق باز و اسپان بری بیکر بجایا جل زرین در جلوه ناز و از و اثر کاس بود
 رنگارنگ گویو شرب و ... و ... بطریق سیستان خاک و خون طایفه
 مطربان هند و سیمرغ دانی دلیران گره و ... و ... و ... و ... و ...
 پشت و در و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 شهاب و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 طور گردی که از ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 اغبر ساخته و دلاوران رزم می برد میره سوی و تهنستان در بهجایی
 به از دیگره سر گرم تگاپو و یکی را دست چپ از صد که بان بریده و دست کیشی

۱۰ هزاران بالکسر فتح را شیر درنده ۱۲ و تار و نام سازیت ۱۲ م ۱۲ پشت و زبان و و هیله
 ۱۳ شهاب بالکسر ستاره که دیراد دیوان ران گویند چون دیوان میخواستند که بریده سوک آسمان
 رند بهنگامیکه نزدیک آسمان رسند فرشته بر سر آنها می زند ۱۴ اس ۱۵ بالفتح رود شنی ۱۶
 ۱۷ طور بالفتح کوهی است که بران معراج موسی پیغامبر علیه السلام شده بود ۱۲ بر بان

کمان بدست راست و تیر بهان کشیده یکی سر از تن بغرب تیغ بر زمین
 افتاده تن بی سر دست به تیغ زنی کشاده و یکی بزخم تیر سر خروئی جاوید
 انداخته یکی را ناوک و دلدوز بر کلاه جگر دوخته یکی را ناوک نیزه بر جگر
 رسیده تمامی نیزه از پشت گذارنده سر بر خواجه بریده و یکی شمشیر بکف
 با مخالف در ستیزه یکی دست بگیرد بان که اینک خنجر تیر و یکی از شکستن
 اسلحه مستعد جنگ مشت یکی که از اسلحه افتاده در انگشت یکی ابد و پیشانی
 بسان قنقار جنگ و زدن تن گرفته و یکی بغرب دست پنجه عدد و برافتنه
 یکی غره زنان که یک سر بر سر نیزه و یک سر بر سر ناوک که وقت شرم
 از پیش مرد و یکی از ناوک و یک سر بر سر ناوک و یک سر بر سر ناوک و
 در آینه یکی بهمت و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 پیاده ساخته یکی را چشم ز ناله و در دست و در دست و در دست و در دست
 گلو شکسته و یکی را زخم شمشیر تا حائل گذشته و یکی را بزخم گرز فرق و در دست
 یکی را بغرب گوله چون پنبه حلاج اعضا بر هوا پریده و یکی را ناوک خنجر
 سیند و جگر دریده و یکی بقول جاوشان مست بجنگ یکی سر گرم بر خاش

۱۱ قنقار بر وزن کسار گو سفند ۱۲ ای زره بسبب شدت گرز زره بر بدن پنج پیده ۱۳
 ۱۴ حائل مراد از سیند اسلحه زخم شمشیر از ستر تا بسینه گذشته ۱۵ جاوشان نقیب و نگهبان ۱۶

سبب برافرازد اگر از تند باد حکم ایزدی از جا در آید چه تدبیر و شتاب
 مطلبی را که ماضی ^{۱۲۵} اتروود هر هفت کرده بجلوه در آرد اگر جمالی از غیب
 مائل شود ناظر را چه تقصیر ^{۱۲۶} سهامان ^{۱۲۷} مضار وانش مقرر نموده اند که هیچ
 سپهر ^{۱۲۸} مانع تیر و حوادث سماوی نمیتواند شد و هیچ تدبیر ^{۱۲۹} مانع
 بلیات آسمانی نمیتواند کرد و بد آنرا که جمیع دانش از کلیه اقبال ^{۱۳۰} است
 دیده امیدش مگر در برابر ^{۱۳۱} حوادث و ^{۱۳۲} آنرا که ناصیه طالعش
 ببارقه سعادت روشن مقدمه ^{۱۳۳} بخش ^{۱۳۴} امداد و لاری ^{۱۳۵} چنانچه
 مخفف گشت ^{۱۳۶} در ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸۳} ^{۹۸۴} ^{۹۸۵} ^{۹۸۶} ^{۹۸۷} ^{۹۸۸} ^{۹۸۹} ^{۹۹۰} ^{۹۹۱} ^{۹۹۲} ^{۹۹۳} ^{۹۹۴} ^{۹۹۵} ^{۹۹۶} ^{۹۹۷} ^{۹۹۸} ^{۹۹۹} ^{۱۰۰۰}

۱۰۰ ماضی آرا میند و عروس ۱۲ اک ۱۲ سهامان تیر اندازان ۱۲ مضار

بالکسر میدان ۱۲ علیه بالضم و بالکسر زبور که از جواهر و نقره و مانند آن سازند ۱۲ م

پاسے تردد و دروغ و ناموس بیرون کشیدند و در کاب عالی جایہ غیاز
 بندہ پاسے بجای و بادشاہی و اکثری از بندہ پاسے جان بناموس وہ پنج
 یکی نمائند و فوج بہادر شاہ چودا سرہ کہ بر مرکز محیط شود از چار طرف
 محاصره نموده بہ تیر و بان در گرفتند عالیجاہ با وجود این حال در تردد
 جنگ قلب آسا پا برجا بودہ خود بدولت تیر اندازی می نمود چنانچہ
 چارتر کیش از تیر خالی ساختہ و ششست آن راست کیش
 در آمد جوانی را از کشتن خون انداخت با سنگ بزدن مبارکش بسنانہاے
 آبدار مجروح شدہ و بہر سبب از کشتن بیرون رفت و مال چہرہ مبارک
 پاک نموده تیر اندازی میکرد کہ از کشتن و الا تبار و سن ہمالی
 بر فیل سواری خارج بہر سبب از کشتن و الا تبار و سن ہمالی
 عالیجاہ بدست نیرنگی رسید و نیز بر آوردہ
 فرمودند کہ در ہوج استراحت نمایند آن شیر دل صلابران را مضی
 نشدہ ہمچنان شستہ تماشائے نیرنگی روزگار و مایمی نمود و گیر نقل میکنند کہ چون
 رسیدن جراحات مزاج مبارک عالیجاہ غریب آب فرمود فیلبان التماس کہ وہاں بر روی

لے اے در خیال نیاوردہ ۱۲۵۰ ابرق بالکسہ کوزہ آب ۱۲ کشف

اوست کہ خنجر و سر و سبیل و خون شہر یاران بزرگ آل و بی بی ہر چ
 گفتہ ہمہ شہادت است و سزا پختہ ہمت خزن و طاعت است و این ہنگام آمیزی
 تقدیر است و این حکمت و تدبیر و حکم و پیش حکم و چون چہ خستہ
 پیر ز آل شب و روز و سیر است و دل از گویا و بخت و آمیزش است
 و نہارہ اورطیر و حاکم حکم و گران ہمہ حکم و و بقایہ و ہمہ اور است
 باقی ہمہ معدوم و تا بہ زمین و قریب و غایب و و تا کی و سستہ و تسلیم
 تحریر آن فرستادہ و ہر آن یکہ بر طلب است و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 اگر چہ عالمی و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 از آنجا کہ ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 بر پیشانی عالیجا و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 روح مبارک از دہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 عرصہ ہوا تماشائے شہادت و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 بر کاسب عالمی ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ
 آنحضرت گرویدند و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ و ہر آن یکہ

اختصاص یافتن از پرنسپال نهادست باز دارند جان و مال
 اصلانیا زارند اما از آنجا که در آن محراب پر شد و شد که چون عرصه است
 قیامت پر آشوب بود و هر کسی کسی نمی شنید سپاه طرفین تازی
 دست بتاراج امتعه عالی جاود شایان و پادشاه نمودند و سواران زمین
 از لعل جواهر آبدار شک کان بدخشان گردید و از کثرت گریزی
 سطح ارض غرق شد و از آن دست و پایش از زمینش کشته فی با
 چون محسن چرخ و موسم خزان بر سر آید و صفر گرفت و از پیر الندی که
 رویه با بساط و پشت نشین بر سر آید و از آن پیر الندی که
 رخته گوی که در سر و دست و پا و پایش از زمین کشته شد
 غارتگری فلک سه بهار و از آن پیر الندی که در دست
 بر بد و زرد می زند و دیگر کس بیخ می خورد و یک درخت
 جواهر بخت آورد و از دست و دیگر کس گوهر جان سپرد و
 یکی اقمشه رنگارنگ از دست غیر کشید و و دیگر کس
 جامه قیامت در قفس در پیده و یکی بر اسب بسیار فستار
 سوار می نمود و پیر حسن و دیگر کس راه قناب میوه و سبزه

نيزه پست رسانده از دست و گيرد جنازه بکس عدم رانده يکفارت
 خيزه زرد و در دل نقش بسته و دست قضا لطفا بکسش گسته بسا
 سر و دم درين خيال جهان با نهند و بسا خلق ازين خيال خام خود را
 همه کلاه فنا انداختند و چون طلعت شب پرده بر روي روز انداخت
 و قاصد سیر و ز جهان را تیره و تار یک ساخت هر کي دست از ترو
 باز کشیده بسکن خود پادشاه گزید و بسا کس نمائند فیروز می بر پیر
 رايات جهان گشت از من و غافل است که من سلاطین آبشاری
 تا نیند بانی سیراب شد کاش در تشریبها به انداز بانی شاداب
 باشد و هر نفس شوخ را از دست اندازد و بسا آه و مست و هر دم
 نسیم افصال شگفتگی پدید آید و در دل و دلبسته به هر خط
 بظر او ستایشی مگر از او نشود و در این فضا به ساعت به چمن آرای
 گلشن شوکتش اعلام غلغلهش همیشه بستیاری ابداد غیبی سر بلند و تراز
 او پست و تشنه واره به فتوحات پادشاهی سرافراز و جبین شگفتش مطلع الار
 فیوضات و طالعش مزین به فتوحات و بهجت تقدیر با تمام

[illegible]

انشاءات طاہر و جمید و خوش مرزا

طاہر و جمید -

انشاءات فائق و مستطوف مولوی

انشاءات دولت رام و مستطوف مولوی

دولت رام -

انشاءات گلزار و مستطوف مولوی

گلزار و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات رزق و مستطوف مولوی

رزق و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

انشاءات زبیر و مستطوف مولوی

زبیر و مستطوف -

کتاب انشاءات مولوی

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشاءات فیض و مستطوف مولوی

فیض و مستطوف -

انشائے وکشا۔ جہانگیر

منشی فتح چند۔

انشائے کے لفظ۔ سب رشتے

صفت غیر متوطا لفظ میں آئین

منشی کا متا پر شاد۔

انشائے لطیف۔ اسم باسم

منشی میرالال۔

رقعات عالمگیر۔ دور رقعات

جو خود بادشاہ عالمگیر نے تحریر فرمائے

وغیرہ کے تحریر فرمائے

رقعات عزیز خان۔

آروی۔

رقعات قتیل جس میں میر غلام

مطابق تکلم اہل زبان مصنفہ مرزا

محمد حسین قتیل۔

رقعات ابوالفضل۔ علامہ وزیر

بابر شاہ۔

منج رقعہ مصنفہ ارادت خان واضح

اور منج رقعہ ظہوری ہے پورے حاشیہ

مرد و شریعہ۔

منشی فتح۔

منشی فتح۔

رقعات بیدل۔ مصنفہ مرزا

بیدل۔

رقعات بکچہ مرزا۔ مصنفہ

بکچہ مرزا۔

رقعات ظہری۔ سلیس عبارت

کے مصنفہ مرزا ظہری۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

منشی۔

کتابخانه قلمستان قدس

983
C
214
8